

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Mani mīļie draudzes locekļi! Ar Dieva palīgu esam gandrīz noslēguši skaisto Rožukroņa mēnesi, kurā ikdienā mūsu baznīcā pēc sv. Mises apcerējām Kristus lielā atpestīšanas noslēpuma dažādus posmus kopš Dieva Vārda Iemiesošanās līdz Viņa godpilnai Uzkāpšanai debesīs, kur kopā ar Viņu eņģeļu un svēto pulkā priecājas Jaunava Marija. Ja šī lūgšana tika praktizēta vairākās mūsu draudzes ģimenēs, tad noteikti tur arī ienāca Dieva svētība, kas stiprinās šīs ģimenes un palīdzēs tām pārvarēt dzīves un sadzīves grūtības. 12. oktobrī mēs nosvinējām draudzes Ražas svētkus, uz kuriem šogad nebija daudz laika sagatavoties kā pērn. Un tomēr bija liels prieks, ka, pateicoties dažu personu upurgatavajam darbam, tika nopītas vītnes no kļavu lapām un izveidotas skaistas dekorācijas. Mīļš paldies šiem labajiem cilvēkiem, kuru vidū gribētos sevišķi atzīmēt Veroniku Grumuldī, kura paralēli ikdienas remontdarbiem jau vairāku mēnešu garumā atrada spēkus pīt vītnes. Paldies arī viņas abām māsām Jadvigai un Eleonorai, Mārītei, Baibiņai, Ludmilai Apsītei, draudzes “belkām” un citiem, kuri palīdzēja sagatavošanās darbos uz svētkiem. Kaut arī bija jūtama zināma pretestība un vienaldzība no daudziem draudzes locekļiem, kuri šādu dievnama izpušķošanu rudens stilā uzskatīja “par bērnu spēlēšanos smilšu kastē”, arī šogad dievnams izskatījās krāšņs un mīlīgs, priecējot labas gribas cilvēku sirdis, kuras priecīgi slavēja savu Radītāju par visu, ko šogad Viņš mums deva savā labvēlībā. Mises laikā pateicāmies Kungam par daudzām dāvanām, ar kurām esam apveltīti ikdienā, arī par dārgo dzīvības dāvanu, ko daudzi nenovērtē un to iznieko.

Rudens atnesa arī pirmās salnas, kas rada zināmas bažas par iesāktajiem remontdarbiem, kuri vēl nav pabeigti. Esam nomainījuši vecos čuguna radiatorus pret jaunajiem trīsriindu metāliskajiem radiatoriem ar lielāku siltuma atdevi. Par šo darbu mums ir sirsnīgi jāpateicas SIA “Remtes” vadībai un darbiniekiem, kuri nāca palīgā ar radiatoru uzstādīšanu. Lai Dievs svētī viņu darbu un iestādi. Lielās lietussgāzes atklāja jaunu lielu problēmu ar dievnama jumtu, kas tādās reizēs stipri laiž garām ūdeni, kas tek uz griestiem. Nācās likt zem jumta pretkondensāta plēvi, kas radīja lielus papildus darbus un paņēma daudz laika. Kā parasti atsaucība no draudzes vīriem un jauniešiem ir ļoti zema. Var teikt, ka uz doto brīdi visus remontdarbus

veic mīļie tantuki un daži vīri virs septiņdesmit... Un kur ir jaunieši? Tiem, kā parasti, nav laika un gribas palīdzēt baznīcas darbos, diemžēl. Vēl ir plēves un minerālvates klāšanas lielie darbi. Tāpēc, mīļie draugi, saņematies un nāciet palīgā šajos atlikušajos darbos. Sagatavošanas darbi bija tie smagākie, tagad atliek nosiltināt griestus, kas ir apjomīgs darbs un prasa daudz cilvēku talkā. Esiet savas draudzes patrioti un parādiet savu degsmi par mūsu draudzes dievnamu.

Esam ļoti pateicīgi SIA “Preco” direktoram Valdim Pabērzam un viņa darbiniekiem, kuri mums nosponsorēja milzīgu metāla tvertni granulām priekš apkures. Tagad nevajadzēs tantēm mocīties katru dienu ar maisu cilāšanu un granulū beršanu mazajā tvertnē, jo lielā tvertne varēs aptvert ap 800 kg granulū.

Tuvojas Dvēseļu mēnesis ar Visu Svēto godināšanu 1. novembrī. Mēs, ceļojošā jeb karojošā Baznīca virs zemes, sveiksim tajā dienā triumfējošo Baznīcu debesīs. Bet Visu mirušo piemiņas dienā ticīgie sniegs lielu lūgšanu atbalstu cietošai Baznīcai šķīstītavā. Arī

mēs tiekam aicināti palīdzēt dvēselītēm, kuras cieš šķīstītavā, un par kurām nav, kas

aizlūdz, lai tās ātrāk izciestu savu laicīgo sodu par dzīves laikā piedotajiem, bet nepietiekoši gandarītajiem grēkiem, un varētu skatīt Dieva godību debesīs, pievienojoties Svēto Sadraudzībai. Tāpēc arī šogad mēs gribam sevišķā veidā sniegt dvēselēm palīdzību ar nomoda nakts UPURI nakti uz 2. novembri, slavējot Kungu un piesaucot Viņa Želsirdību visiem mūsu mirušajiem. Atbalstīsim šo vigīlijas nomoda nakti mūsu baznīcā, lai tajā būtu savienoti caur lūgšanas saiti ar mūsu aizgājējiem, kuri nepaliks mums parādā, kad ienāks debesu valstībā.

Sirsnīgi sveicu visus Latvijas Valsts svētkos 18. novembrī un aicinu uz Ekumenisko dievkalpojumu luterāņu baznīcā pl. 15:00. Aicinu jaunus dalībniekus mūsu draudzes korī un ministrantu pulkā! Lai Dievs svētī visus un mūs apvieno vienā draudzīgā un upurgatavā kopienā, kur ikviens nāktu Kristus dēļ un savas dvēseles pestīšanas labā!

Jūs mīlošais draudzes gans pr. Andris Solims

Novembrī draudzē atzīmēsim vairākus nozīmīgus svētkus:

1. novembrī — Visu Svēto diena, kurā tiek pieminēti visi Svētie. Tie nebaidījās no nāves, pat tieši otrādi — viņi to mīlēja, tāpēc ka tā mūs ved pie Dieva. Lai mēs mācītos no svētajiem, mums vispirms jāiemācās svēti dzīvot - nesavtīgi mīlēt Dievu un savu tuvāko.

2. novembrī atzīmēsim Mirušo piemiņas dienu jeb Dvēseļu dienu, kurā īpaši atcerēsimies un Dieva priekšā pieminēsim savus aizgājējus un iedegsim svecītes, lai izgaismotu ne tikai baznīcu un kapsētas, bet iedegtu liesmu arī savās sirdīs. Baznīca vienmēr ar lielu godbijību ir izturējusies pret mirušo piemiņu, aizlūdzot par viņiem, īpaši Svētajā Misē, lai šķīstīti viņi varētu sasniegt Debesu svētlaimi. Šīs dienas būtība ir saprast nāvi, nevis kā dzīves beigas un iznīcību, bet gan kā jaunu dzīvi ar Dievu un Dievā.

Bībelē lasāms, ka tieši nāves baiļu dēļ cilvēks visu mūžu ir pakļauts sātana verdzībai (*sal. Ebr 2, 15*). Bailes no nāves ir visu mūsu problēmu, ciešanu un neapmierinātības ar savu dzīvi galvenais iemesls, jo būtībā tās ir bailes no Dieva, no sevis un tuvākajiem. Tādēļ jāatceras, ka Dieva mīlestība ir stiprāka par jebkādu ļaunumu. Viņš mūs neatstāja vienus likteņa varā, bet sūtīja savu Dēlu, kas kļuva cilvēks, lai caur nāvi iznīcinātu to, kam ir nāves vara.

Svētais Benedikts mācīja: "Uz dzīvi skaties ar domu par nāvi un uz nāvi — ar domu par dzīvi. Tā tu iemācīsies gan dzīvot, gan nomirt. Nāve ir briesmīga tikai tiem, kuri par to nedomā."

Svētais Benedikts kā svarīgāko garīgās dzīves vingrinājumu uzskatīja - katru dienu atcerēties par nāvi., bet nevis, lai par to bēdātos, bet lai spētu ar atbildības sajūtu izmantot katru mirkli, nekavētos mīlēt, priecāties, darīt labu un par visu slavētu Dievu.

23. novembrī svinami Kristus Karaļa svētki, kuri ir Mūžības triumfa svētki, kuri liek pardomāt savu gatavību stāties Dieva priekšā,

saskatīt sevī savas vainas un priekšā stāvošajā Adventa laikā mainīties, pieaugt ticībā.

Kristus Karaļa svētki ir vieni no visjaunākajiem svētkiem Romas Katoļu Baznīcā. Ar savu encikliku *Quas primas* šos svētkus ieviesa pāvests Pij XI 1925.gadā. Noslēdzot šo liturģisko gadu, šie svētki prezentē Kristu kā visa Visuma Karali, kā „Alfu un Omegu, Pirmo un Pēdējo, Sākumu un Beigas”. Liturģiskie teksti šajā dienā uzsver karalisko cieņu - Viņa iemiesošanos, pestīšanas darbu, ko Viņš paveica, kā arī pestīšanas dinamiku, jo mūžīgā un vispārējā valdīšana piederēs Dieva Varenībai.

30. novembrī sāksies Adventa jeb gaidīšanas laiks.

Adventa laika svinēšana ar īpašu liturģiju katrai svētdienai sākās no 6. gadsimta, bet jau pirms tam 4. gadsimtā bija noteikts 40 dienu garš gavēnis ar grēku nožēlas raksturu. Vēlāk Romas pāvests šo laiku ierobežoja uz 4 nedēļām.

Šodien rietumu kristīgajā pasaulē Adventa laiks sākas 4 svētdienas pirms Ziemassvētkiem. Šis ir sagatavošanās laiks Jēzus Kristus Dzimšanas svētkiem, atceroties Viņa pirmo atnākšanu šajā pasaulē, un arī otrās, pēdējās Kristus nākšanas gaidīšana.

Svētīgu
Adventa
laiku!

Nākamajā liturģiskajā gadā aicinu neapstāties pie sasniegtā, bet arvien vairāk un personīgāk iesaistīties ticībā ne tikai individuāli, bet arī piedaloties draudzes aktivitātēs, palīdzot ne tikai ar komentāriem un skaļiem viedokļiem (t.sk. kritiku), bet ar reālu palīdzību arī uzkopšanas pasākumos, remontdarbos u.c. vajadzībās.

Nepietiek būt tikai kristītam — ticība ir jāapliecina ar savu dzīvi. Jēzus teica: "Esi uzticīgs līdz nāvei, un es tev došu dzīvības vainagu." (Atkl 2, 10).

Jāatceras, ka Jēzus Kristus ir Pasaules Karalis un kristietim nepieciešams apliecināt savu ticību Dievam ar paklausību, mīlestību un kalpošanu cilvēkiem.

Ilze Sniedziņa

Dievkalpojumu svētība

Priestera Andra Solima vadītie dievkalpojumi ir goddevīgi, pārdomāti, saturīgi, emocionāli. Sevišķs gandarījums par daudzveidīgajiem dziedājumiem, kuros harmoniski iesaistās pats priesteris, izpauzdamies gan basā, gan tenorā, gan baritonā. Dievkalpojumus priecē un bagātina arī jaunu dziedājumu ieviešana un to muzikālais izpildījums. Tāpat kora mākslinieciskā izaugsme.

Liels gandarījums par baznīcas vizuālā tēla uzturēšanu. Prieks, ka dievnams dzīvo arī ikdienā, jo tajā ietverti kristietībā atzīmējamie notikumi. Paldies! Dieva svētību turpmāk!

Vilhelmīne Eisaka

Dvēseļu dienā

Svētā vietā kapu sētā
Cieši, cieši mīļām rokām
Glabā labā Zemes māte
Mūža miegu, dusas vietu.

Dvēselīte, Dieva saukta,
Ceļos debess mājokļos.
Gaismas Dievs, Mūžīgs Dievs,
Dāvā Gaismu mūžīgo.

Dvēselīdienas lūgšanās
Zemē dvēselīte mājā —
Katra savā kapu sētā
Saviem mīļiem pienāk klāt.

Degsim gaišu sveču gaismu,
Liksīm krusta paēnā.
Gaisma mūžīgā kad spīd
Dvēselītei atnāks līdz.

Mūžīgo mieru dāvā viņiem Kungs!

Valērija Kalve

Manas pārdomas par to pašu neko un reizē par visu

Šodien tāda diena pielijusi un drēgna, bet, ja pamanīji, biju iegriezies baznīcā, kā svētdienā pieklājās. Gāju atpakaļ, kā ierasts ar nelielu riņķi - tas man tāds svētdienas rituāls. Gāju un domāju par to, ko šodien teici. Par to, ka kādam nav pa prātam, tas kā Tu strādā, kā organizē draudzes dzīvi, remontdarbus. Vienam darbi nepatīk, otram dekorējumi, trešajam varbūt Tu personīgi. Bet tā tas vienkārši ir, jo ir tā, ka visiem nekad labs nebūsi. Vienkārši "pēc noklusējuma" pat ja centīsies iedarīt visiem pēc prāta, kāds nebūs apmierināts.

Nevaru pateikt par pārējiem, bet varu teikt, kādas sajūtas ir man. Redzi, ir tā, ka vārdos es nespēju izteikt visu to mājību un omulību, kura mājā sapostajā un paremontētajā Lielvārdes baznīciņā. Lai saprastu, ko es ar to domāju, vajag paskatīties nedaudz atpakaļ. Jau no 2000. gada, es esmu strādājis un mācījis Rīgā. Lielvārdi es esmu redzējis tikai 5.30 rītā un 20.20 vakarā. Vienreiz pat sasmējos, jo pa ceļam uz mājām, neatceros kas viņš bija, man piesitās kāds līdzgājējs un sāka man stāstīt, kas kur dzīvo.

Tas, kad tika līdz manai mājai, mani nepazīdams, stāstīja, ka šeit dzīvo kāds jauneklis, kurš visticamākais tagad strādājis Anglijā, jo teju 10 gadus neesot redzēts. Tāpat par mammu man bieži vien izsaka līdzjūtības – viņa, redzi, vienmēr ir pa Rīgas NMPD strādājusi pa 4-5 d/n pēc kārtas, arī uzrodoties reizi nedēļā pa tumsu pārgērbties. Par viņu arī tie lielvārdnieki bija izdomājuši, ka nevarētu būt nekā citādi, kā būs mirusi. (nu, tas tāda humora atkāpe).

Tas stāsts īsumā par ko. Tātad sanāk tā, ka es nepazīstu tā īsti ne Lielvārdi, ne lielvārdniekus. Un bija tā, ka laikā, kad mans tēvs bija vēl dzīvs, tad uz baznīcu mēs gājām reizē. Un, ja reiz divatā, tad nebija tik svarīgi, kādi vēl ļaudis svētdienā tur bija sastopami.

Bet tad tēvs nomira un es paliku viens vien gājējs. Un bija tā, ka bija kāds no iepriekšējiem priesteriem, pirms Tevis. Un bija tā, kā ierasts es svētdienā atnācu un redzēju pustukšu baznīcu, aukstu un nemājīgu. Bija tās pašas vecās sieviņas, gandrīz kas ir tagad, kuras pār plecu tā sveši skatījās uz mani, kas tas te tāds atnācis. Neatceros kurš no priesteriem veica savu svētdienas rituālu. Bez tādas degsmes, varētu teikt, kā vienkārši noteikto rituālu/formulas.... Un es biju šeit atnācis, es viens. Sajutos tik svešā un neomulīgā vietā. Un, par cik uz mani tantes tā glūnēja "pār plecu", tad arī es sajutos negaidīts. It kā no vienas puses nav jau tā, ka būtu jāiet pienākuma pēc pie priestera vai pie draudzes locekļiem, no otras puses, bet priekš kam tad ir jāiet tur, kur man nav patīkami, tur kur nav mana "komforta zona". Lai vai kā nebūtu, es taču neesmu sev ienaidnieks, jo man tak nevajag to, kas man nav tīkams.

Bet tad redzi, pretstatā ir šodien. Šodien no rīta bija jānokārto daudz dažādu darīšanu, jo sen nebija brīvdiena sanākusi. Es noskrējos, saliju. Skrienot pa mežu pēdējās minūtēs pirms mises iespēru peļķē, čība slapja, jaka izlijusi. Kā jau teicu, tad es no rīta vēl atvedu ar tačku briketes kamīnam utt. Bet tad es tiku baznīciņā. Izdekorētā, lapu virtenes un uz lampām sakārtie vīteņi, un Tavš smaidīgais vaigs.... Gaisotne, kura valda tagad, sniedz man sirds siltumu. Es jūtos gaidīts un daļa no visa. Tas rada man vēlmi padarīt tik daudz, cik vien es spēšu draudzes labā. Šī gaisotne dara mani labāku, dara labāku kā cilvēku.

Un tas viss ir tikai un vienīgi Tavš ieguldījums un sasniegums! Tas, kurš kurn par garajiem remontdarbiem, nav adekvāts, jo nesaprot, ka pašam vien arī būs silti un jauki ziemā. Tas, kuram nepatīk lapu virtenes un aktivitātes kopumā, arī ir saprotams, jo, uzklusot Tavus vārdus, nevari palikt vienaldzīgs, tajā pašā laikā tas kādam rada papildus pienākumus, jo jāpiedalās kādos darbos. Jo sanāk tā, ka nevar iztikt vien ar "minimālo ieguldījumu – tā, piemēram, aiziet svētdienā uz baznīcu", par kuru līdz šim neviens vairāk neviens neko nebija prasījis. Manā skatījumā tas vienkārši kādu izsit no viņa klusās līdzpastāvēšanas, neļauj palikt vienkārši malā un peldēt pa straumi. Vēlreiz paldies par Tavu darbu. Paldies par neizmērojamo ieguldījumu un nesavtīgo uzņēmību. Paldies personīgi no manis par ieguldījumu manā izaugsme un neizmērojamo atbalstu.

Nu īsumā tā. Nezinu, vai visā šajā garajā penterē spēsi saprast manu vārdu jēgu, taču ceru gan. To visu varēja pateikt arī īsāk "PALDIES, KA TU ESI"! Ar cieņu:

Māris Začests

**Dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā

Sakramenta uzstādīšana un
adorācija;

10:30 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. 8:00

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās un piektdienās:
sv. Mise pl. 18:00.

Sestdienās: svētdienas vigīlijas sv. Mise pl. 18:00.

Vigīlijas dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī

1. novembrī — Visu Svēto dienā:

15:00 — svētku Mise ar II Vesperēm. Pēc sv.
Mises — Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana,
Visu Svēto litānija un Kompletorijs.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

0:00 — Vesperes par mirušajiem un Procesija
par mirušajiem ar piecām apstāšanās vietām,
Libera me, Domine (Pasargā mūs, Kungs), Esi
sveicināta, Karaliene, Kunga eņģelis.

1:30 — Lasījumu stunda par mirušajiem
(*Exsequiae*).

3:00 — Krusta ceļš.

5:00 — Laudes (Rīta slavas dziesmas) par
mirušajiem, noslēguma svētība, Kunga
eņģelis.

11:00 — Kopīgā sv. Mise par visiem draudzes
mirušajiem. Procesija par mirušajiem.

Vigīlijas nodoms: lūgties par dvēselēm šķīstītavā.

Īpašs nodoms: Dieva piedošanas izlūgšanas visiem
mirušajiem, kuri šķīrās no šīs pasaules,
nepiedevuši saviem pāridarītājiem.

*Atceries, Draugs, varbūt arī Tu kādreiz saņemsi tādu
palīdzību un tad Tu jutīsies ļoti laimīgs un pateicīgs par
to, ko būsi izdarījis šajā lūgšanu naktī! Jūs visi, kas
vēlaties būt ar mums kopā ar mums un slavēt Visvareno
Kungu šajā naktī ar lūgšanām, himnām, psalmiem,
dziesmām un Svēto Rakstu vārdiem, būsiet ļoti mīļi gaidīti
1.-2. novembrī Lielvārdes Romas katoļu baznīcā.*

06.11. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. 18:00 — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

07.11. — Mēneša pirmā piektdiena:
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. 18:00.

23.11. — Kristus Karaļa svētki: noslēdzas
Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi
Rīgas Garīgajam semināram.

30.11. — Adventa I svētdiena. Adventa vainagu un
sveču svētīšana.

Svētīgi sveicieni 18. novembrī !

Šodien, Kungs, mēs Tevi lūdzam:
neļauj latvjiem mirt un zust,
Liec mums vienmēr Tavu sauli
brīviem pāri galvai just!

Līdz tiem laikiem, kurus šodien
nezin vēl nekur neviens,
Mūžam brīvs lai latvju ērglis,
savus spārnus sizdams, skrien!

Lai pa nezināmiem laikiem
cauri mūžiem ejam mēs,
Dod mums spēku, dod mums drosmi,
Dod mums vienprātību, Tēvs!

L. Breikšs

Mums ticis viszilākais ezers
Un rudākais rudzu lauks.
Visbaltākā bērzu birze,
Vismelnākais rupjmaizes klaips.
Un tieši Latvijai ticis
Vissvētākais debesu jums,
Jo savu visskaistāko zemi
Dievs ir atdevis mums.

L. Vāczemnieks

**18. novembrī — Ekumeniskais
dievkalpojums luterāņu baznīcā pl. 15:00.**

**Arī mūsu baznīcā būs svētku
dievkalpojums pl. 18:00.**

**Aicinām visus ierasties un aizlūgt par savu
Dzimteni, tās jauno Saeimu, valdību, iedzīvotājiem
– ikkatru, kurš dzīvo šajā zemē, vai arī atrodas
ārpus Latvijas, bet sirdī ir šeit!**

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)

Atbildīgais redaktors: Ilze Sniedziņa
(e-pasts: ilze.sniega@inbox.lv)

